

NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNST.

BIJDRAGEN VOOR DEZE RUBRIEK

ONDER REDACTIE VAN

J. S. BRUSKE - H. G. PITSCH - W. C. KOLDEWIJN.

3e Nederl. Tandheelkundig Congres 1916.

*Aan de Leden van de Ned. Maatschappij
tot Bevordering der Tandheelkunst.*

L. S.

Ingevolge het besluit van het 2e NEDERLANDSCH TANDHEELKUNDIG CONGRES, gehouden op 12 en 13 April 1912 in het Tandheelkundig Instituut te Utrecht heeft de commissie van voorbereiding, benoemd tijdens de Vergadering van 13 April 1912 van dat Congres, de eer U mede te deelen, dat het derde Nederl. Tandheelkundig Congres ditmaal zal gehouden worden te Groningen, en wel in de maand Juni van het jaar 1916. Dit congres vindt plaats in aansluiting aan de jaarvergadering der Ned. Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunst welke Maatschappij ingevolge het besluit (per referendum) van de leden van het vorig congres met de organisatie is belast.

De duur van dit congres is bepaald op 3 dagen een Zondag daarin begrepen. Alleen leden der Ned. Maatschappij tot bevord. der Tandheelkunst hebben toegang tot dit congres.

De Commissie, die met voldoening kan terugzien op het laatst gehouden Congres te Utrecht, noodigt alle leden uit

de Nederlandsche tandheekkundigen vermogen tot stand te brengen en streeft zij er naar hun wetenschappelijk en vakkundig denken en arbeiden een bijdrage te doen zijn tot — een aandeel in — *de tandheekkunde*.

Geeft dus gehoor aan den oproep van de commissie tot regeling van het congres en meldt haar zoo spoedig mogelijk dat gij lid wilt zijn van het congres en door welk onderwerp of demonstratie Gij het programma van het a.s. congres wilt komen verrijken.

* * *

Als straks de gemoederen der natien tot bedaren zijn gekomen en de legers het vernietigen moe, voor goed huiswaarts zullen zijn gekeerd, dan moeten de ontknoopte banden die eertijds ook onze collega's van alle landen tot één gemeenschap hadden vereenigd, weer worden saamgebracht. Kweeken wij door dit congres, binnen onze grenzen, den geest van eenheid ook op het gebied van onze Wetenschap en Kunst; met de bedoeling, dat — wie weet — wij in ons land van vrede, het voorrecht zullen mogen hebben, de eerste stap te doen, die tot toenadering van onze vakbroeders in alle landen zal leiden.

* * *

Ieder Nederlandsch tandarts van goeden naam die het met zijn beroep en wetenschap goed meent is — of moet zijn — lid van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheekkunst.

Wij mogen dus verwachten dat allen die tot deze categorie behooren, ook deel zullen nemen aan het congres en zullen komen ter jaarvergadering. *Daar zullen ook voorstellen worden gedaan en besluiten genomen voor den geheelen tandheekkundigen stand in Nederland van belang* en waarvóór of — tegen ieder collega zijn stem *moet* kunnen doen hooren.

Hadden zulke besluiten op de vroegere congressen genomen uithoofde van de vluchtigheid van zoo'n vergade-

ring, slechts het karakter van eene motie of de waarde van een uitgesproken wenschelijkheid. Nu het congres een Maatschappelijke vergadering is geworden heeft elk besluit zijn blijvende geldigheid. *Er kunnen besluiten vallen die elk collega aan 't hart gaan.*

Zijt gij geen lid van de Maatschappij dan wordt zonder U, over U beslist.

* *
* *

Het verhandelde op elk congres krijgt blijvende waarde door het boekstaven der gegevens in de vorm van *handelingen*.

Het uitgeven van zulke handelingen is eene kostbare onderneming — ook voor onze Maatschappij.

Het H.B. en de C.C. vertrouwden dat alle leden deze handelingen wenschen uitgegeven te zien, vertrouwen ook dat geen lid bezwaar zal maken als lid van het congres een bijdrage te storten. De toelatingsbijdrage is daarvoor op *f* 5.— gesteld (voor het vorige congres *f* 12.50) hoofdzakelijk om de uitgave der Handelingen mogelijk te maken.

De Handelingen van dit 3e Ned. Tandheelk. Congres moeten dan ook van zulk een gehalte zijn, dat zij als bijdrage tot de geschiedenis van de tandheelkunde in ons land een belangrijke getuigenis zullen afleggen van de vooruitgang van ons beroep in de laatste jaren. Zij zullen inhouden een getuigenis die een op de vorige congressen geuite meening beschamend te niet doet. Op het eerste Ned. Tandh. Congres was de overgroote meerderheid van oordeel, dat voor een allen omvattend tandheelkundig standslichaam „de tijd nog niet rijp” was.

Het tweede congres moest nog beleven dat velen onzer, de kracht van onzen stand niet hoog genoeg schatten om een Maatschappij op te richten.

Welnu de handelingen van dit 3e congres zullen het U met gulden letters melden „*de tijd is gekomen*”.

M. z. P.